

HET WILKINSON-VERHAAL VOLGENS DE GILLETTE-MAN

Wat Wikipedia vertelt over de oorsprong van het merk Wilkinson Sword, geldt al lang als de officiële, goedgekeurde versie. Maar wie het aandachtig leest, ziet een verhaal dat goed uitkomt, geritualiseerd is en verpakt in een volmaakt Engels aplomb. Daarom kies ik ervoor het in twijfel te trekken.

De Engelsen zijn altijd een conservatief volk geweest. Ze hebben het bewezen met heel weinig woorden maar met veel daden. Ze hebben de Kroon, hun tradities, hun vlag en hun vaderlandsliefde nooit opgegeven.

Ze zijn het enige volk dat de wereld werkelijk heeft gekoloniseerd. Het bewijs is dat 1,4 miljard mensen in het Engels worden geboren, terwijl meer dan 4 miljard het vloeiend spreken.

In zekere zin zijn we nu allemaal Engelsen: het Engels is de gemeenschappelijke taal van de wereld geworden.

Aan het begin van de negentiende eeuw maakte een koninklijke garde in dienst van Hare Majesteit de Koningin, eenvoudigweg bekend als Wilki, zich thuis klaar voordat hij naar zijn dienst vertrok. Zoals altijd kwamen netheid en voorkomen op de eerste plaats.

Hij greep naar het mes dat hij gewoonlijk gebruikte om zich te scheren, en ontdekte dat het weg was. Zijn dochter had het geleend voordat ze op bezoek ging bij een tante. Ze had het nodig voor haar persoonlijke verzorging vóór een romantische ontmoeting met een Amerikaanse heer. Zulke zaken golden als vrouwenzaken, en van mannen werd niet verwacht dat ze vragen stelden.

De tijd drong.

Wilki wendde zich tot zijn vrouw en vroeg wat hij moest doen.

Zonder met haar ogen te knipperen antwoordde ze:

“Wilki, neem het zwaard en scheer je.”

Henry Wilkinson was een veelzijdig genie van buitengewoon talent, vooral begaafd in techniek en natuurwetenschappen. Hij onderhield ook zakelijke betrekkingen met de Britse koninklijke familie.

Vanaf dat moment was het ritueel van het zwaard geboren.

Later werd het ook voor de zoon een traditie.

Van Wilki groeide de naam uit tot Wilkinson, en Wilkinson & Son werd het familiebedrijf: een huiselijk ritueel werd een onderneming, en zo werd de basis gelegd voor de naam die we vandaag kennen.

Tussen de negentiende en de twintigste eeuw breidde het bedrijf zich uit naar scheerproducten en leverde het zijn eerste scheermesjes aan het leger — twee miljoen tijdens de Eerste Wereldoorlog.

Engelse klanten gingen niet een winkel binnen om scheermesjes te vragen.

Ze zeiden gewoon:

“Geef me de twee zwaarden.”

Intussen breidde de productie zich uit naar scharen, snoeischaren en vele andere snijwerktuigen.

DE TWEE ZWAARDEN VAN HARE MAJESTEIT
Ferdinando